

ساعت شنی

کلینت ایستوود باز خبر ساز شد

■ حضور کلینت ایستوود، هنرپیشه و فیلمساز محبوب سینمای هالیوود در همایش ملی جمهوریخواهان ایالات متحده آمریکا در فلوریدا با واکنش‌های فراوانی روبه‌رو شده است. او که در این مراسم با مخاطب قرار دادن یک صندلی خالی وانمود به گفت‌وگو با باراک اوباما، رئیس جمهوری ایالات متحده آمریکا کرده و انتقادهایی را به زبان طنز بیان کرده بود، مورد توجه کمپین دموکرات‌ها قرار گرفت. از دو سیاست اوباما تا توییتر و صفحات چهره‌های مشهور هوادار او در شبکه‌های اجتماعی به انتشار تصاویر بازیگر «یک مدت دالز» پرداخته‌اند. هواداران حزب دموکرات و طرفداران انتخاب مجدد اوباما در مقام ریاست‌جمهوری با کولاز برخی تصاویر و طرح‌های طنزآمیز سیاسی به مقابله‌به‌مثل پرداخته‌اند.

به وعده‌هایم عمل کرده‌ام

■ اوباما تصمیم گرفته تا عملا نشان دهد به وعده‌های انتخاباتی خود در سال ۲۰۰۸ عمل کرده است. رئیس جمهوری آمریکا روز جمعه از پایگاه نظامی فورت بلیس نگراس بازدید و با تفنگداران کشورش دیدار کرد. فورت بلیس همان پایگاهی است که در دست دوسال پیش در چنین روزی، خبرخروج نیروهای آمریکا از عراق را از آنجا اعلام کرده بود. خروج نیروهای آمریکا از عراق یکی از وعده‌های انتخاباتی باراک اوباما در انتخابات ۲۰۰۸ بود و حالا با نزدیک شدن به انتخابات ماه نوامبر، او سعی دارد از اندیشه‌ی خود در برابر تفکرات جمهوریخواهان و نامزد آنها میت رامنی دفاع کند. او در دفاع از تصمیمش گفت: به اشتباه نیفتید. پایان مسوولانه جنگ است که امنیت ما را بیشتر می کند و حتی موجب قوی تر شدن از دشمنان هم می‌شود. پایان این جنگ‌ها به ما اجازه می دهد تا به کار دیگری بپردازیم. احمیا رهبری آمریکا در حالی‌که روند خروج نیروهای نظامی آمریکا از افغانستان هم در جریان است باراک اوباما خطاب به تفنگداران کشورش وعده کرد خدمات بهداشتی و پزشکی آنها را بهبود بخشد. باراک اوباما ادامه مبارزات انتخاباتی را از سر گرفته است. او که در چند روز اخیر در گیر مسایل و حاشیه‌های مربوط به توافق آیزاک بود، روز گذشته در مصاحبه با آسوشیتدپرس گفت: در صورت پیروزی در انتخابات ریاست‌جمهوری آمریکا به بهبود اوضاع قشر متوسط جامعه خواهد پرداخت. باراک اوباما گفت: در کنوانسیون میت رامنی، جمهوریخواهان اساسا یک پیام را با خود به همراه داشتند و آن این است که اقتصاد ما در جایی که باید، قرار ندارد و همه اینها تقصیر اوباما است! اما وقتی که رای‌دهندگان به این مساله فکر کنند، این مساله را در نظر نمی‌گیرند که چه کسی آنها را به سمت جلو سوق خواهد داد. همه ما می‌دانیم که بازگای از بزرگ‌ترین رکود اقتصادی و بحران مالی آمریکا پس از «رکود بزرگ» گذر کرده‌ایم. مردم می‌دانند که پیش از آنکه من بر سر کار بیایم میلیون‌ها فرصت شغلی از بین رفت و در ماهی که من تصدی سمت ریاست‌جمهوری را بر عهده گرفتم ۸۰۰هزار فرصت شغلی از دست رفت. اوباما افزود: مردم می‌دانند که زمانی که من رئیس‌جمهور شدم ۱۵میلیون فرصت شغلی در بخش خصوصی و همچنین نیم‌میلیون فرصت شغلی در بخش تولید به‌وجود آمد. آنها همچنین می‌دانند که ما باید تلاش خود را افزایش دهیم. اوباما افزود: طرح پیشنهادی میت رامنی کاهش پنج تریلیون دلاری مالیات است که این امر به طور مستقیم به نفع قشر بسیار ثروتمند آمریکاست. او قصد دارد تا این برنامه را از طریق کاهش سرمایه در بخش‌هایی همچون آموزش، زیرساخت، پژوهش و علوم‌پایه انجام دهد. طرح پیشنهادی میت رامنی در صورت اجرashدن کاهش ۲۵۰هزار دلاری مالیات را برای کسانی که درآمد سالانهشان بیش از سه‌میلیون دلار است، در بر خواهد داشت. اوباما از روز شنبه به صورت آنلاین در توییتر خود به تلمای سولات پاسخ می‌دهد.

آخرین خبرها

جمهوریخواهان ایالات متحده آمریکا طی سه روز همایش با شور و حرارت و با تمام توان به دولت باراک اوباما تاختند. در جریان همایش برنامه‌های خود را تشریح کردند و امیدوارانه میت رامنی نامزد جمهوریخواه انتخابات را پیروز میدان دانستند. میت رامنی و پل رایان معاونش، در سخنرانی‌هایشان وی‌فقه حملات خود را متوجه اوباما کردند. اما تا چند روز دیگر دور، دور دموکرات‌ها خواهد بود و همگی گرد هم خواهند آمد تا نمایش خود را آغاز کنند. زمانی که جمهوریخواهان سرگرم تیریک گفتن به یکدیگر بودند، میشل اوباما، همسر رئیس‌جمهوری نیز در یک برنامه تلویزیونی بنوعی توجه خود را به همایش جمهوریخواهان نشان داد و گفت: «جازه دهید این‌طور شروع کنم. من به‌عنوان همسر کسی که رقیب انتخاباتی انهلست تمایلی ندارم که آن را تماشا کنم اما فکر می‌کنم همه باید همایش جمهوریخواهان را تماشا کنند» نظرسنجی‌ها در حال حاضر به نفع اوباماست. افزون براین، رئیس‌جمهوری بر این باور است که انتقادات و حملات جناح رقیب را نباید چندان جدی گرفت. اوباما قبل از دیدارها و سخنرانی‌هایش در شارلوت واقع در کارولینای شمالی که از اهمیت بالایی برخوردار است، خود را آماده می‌کند تا قدرتمند ظاهر شود.

	
۴۶ درصد	
	
۴۵ درصد	
	
۸ درصد مردد	

ضدحمله «باراک» علیه «میت»

«رامنی» منتخب ثروتمندان است، نه طبقه متوسط

همچنین کاهش برنامه‌هایی است که دولت توان پرداخت آنها را ندارد؛ هم‌زمان با اینکه سرمایه‌گذاری در بخش‌های آموزش، علم و فناوری، پژوهش‌های انرژی پاک همچنان حفظ شود. گذشته در مصاحبه با «آسوشیتدپرس» بار دیگر وارد مبارزات انتخاباتی شد. رئیس‌جمهوری آمریکا می‌گوید که در صورت پیروزی در انتخابات ریاست‌جمهوری به بهبود اوضاع قشر متوسط جامعه خواهد پرداخت. متن این گفت‌وگو به شرح زیر است:

■ ■ ■

■ **آقای رئیس‌جمهور، ممنون از فرصتی که در اختیار بنده قرار دادید.**

از دیدن شما خوشبختم.

■ **من هم همینطور. بیاید گفت‌وگوی خود را با سوالی در عرصه سیاست آغاز کنیم. «میت رامنی» بزرگ‌ترین گام سیاسی خود را در کنوانسیون ملی جمهوریخواهان برداشت.**

قصد دارید چگونه در کنوانسیون خود که قرار است هفته بعد برگزار شود به مبارزه با وی بپردازید.

در کنوانسیون میت رامنی آنها اساسا یک پیام را با خود به همراه داشتند و آن این است که اقتصاد ما در جایی که باید، قرار ندارد و همه اینها تقصیر اوباما است! اما وقتی که رای‌دهندگان به این مساله فکر کنند، این مساله را در نظر می‌گیرند که چه کسی آنها را به سمت جلو سوق خواهد داد. همه ما می‌دانیم که به بازگای از بزرگ‌ترین رکود اقتصادی و بحران مالی آمریکا پس از «رکود بزرگ» گذر کرده‌ایم. مردم می‌دانند پیش از آنکه من بر سر کار بیایم میلیون‌ها فرصت شغلی از بین رفت و در ماهی که من تصدی سمت ریاست‌جمهوری را بر عهده گرفتم ۸۰۰هزار فرصت شغلی از دست رفت. آنها همچنین می‌دانند زمانی که من رئیس‌جمهور شدم ۱۵میلیون فرصت شغلی در بخش خصوصی و همچنین نیم‌میلیون فرصت شغلی در بخش تولید به‌وجود آمد. آنها همچنین می‌دانند که ما باید تلاش خود را افزایش دهیم. بنابراین سوال این است: برنامه ما برای درازمدت چیست؟ رشد اقتصادی پایدار؟ و وقتی که آنها از خود این سوال را پرسند خواهند دید که سیاست‌های پیشنهادی از سوی جمهوریخواهان دقیقا همان چیزی است که ما را به این منجلاب کشاند. طرح پیشنهادی میت رامنی کاهش پنج‌تریلیون دلاری مالیات است که این امر به طور مستقیم به نفع قشر بسیار ثروتمند آمریکاست. وی قصد دارد تا این برنامه را از طریق کاهش سرمایه در بخش‌هایی همچون آموزش، زیرساخت، پژوهش و علوم پایه انجام دهد. طرح پیشنهادی میت رامنی در صورت اجرا شدن کاهش ۲۵۰هزار دلاری مالیات را برای کسانی که درآمد سالانهشان بیش از سه‌میلیون دلار است، در بر خواهد داشت. وقتی که مردم به طرح پیشنهادی میت رامنی مبنی بر لغو لایحه اصلاح بیمه خدمات درمانی فکر کنند متوجه می‌شوند که این طرح در واقع به‌این معنی است که میلیون‌ها نفر از جوانان دیگر نمی‌توانند از مزایای خدمات بیمه درمانی استفاده کنند و برای خرید دارو باید بر والدین‌شان متکی شوند. آنچه من پیشنهاد می‌دهم و پیش از این نیز پیشنهادی می‌ادم کاهش کسری متوازن و

انرژی به اشتغال‌زایی بپردازد؟ به نظر من این گزینه‌های پیش روی این رای‌دهنده است که باعث می‌شود تصمیم بگیرد به چه کسی رای دهد. ما در جایی که باید کار نداریم. هرکسی این را می‌داند. اما سیاست‌های میت رامنی شرایط را برای قشر متوسط جامعه بدتر خواهد کرد و هیچ چشم‌انداز مثبتی برای کسانی که سعی دارند خود را به قشر متوسط جامعه برسانند، ارایه نخواهد داد. اما سیاست‌های من همان‌طور که در گذشته نیز ثابت شده همان‌هایی هستند که به کمک قشر متوسط جامعه آمده تا به آرزوهای خود برسند.

■ **شما گزینه‌های پیش‌روی یک رای‌دهنده را مطرح کردید و ما این مسایل را بارها از شما و تیم مبارزاتی شما شنیده‌ایم. اما چه می‌شود اگر آن رای‌دهنده پیش‌خود بگوید: من یک‌بار به او (اوباما) فرصت داده‌ام. من یک‌بار او را استخدام کردم و از این کار خود خشنود نیستم. ممکن است اخراجش کنم. منظور من این است به نظر شما آیا مردم دوست ندارند به شخص جدیدی فرصت دهند؟**

اگر مردم می‌پایند که میت رامنی طرح‌هایی ارایه کرده که در آن به قشر متوسط جامعه کمک خواهد شد من به

آنها حق می‌دهم که در مورد رای دادن به وی فکر کنند. اما واقعیت چیز دیگری است. بیایید در مورد مشکلی که همه ما موافق هستیم باید حل شود کمی واقع‌بین باشیم؛ یعنی بدهی و کسری این مسایل در یک شب اتفاق نیفتادند. این مشکلات به این دلیل به وجود آمدند که ما کاهش مالیات داشتیم. ما دو دوره جنگ داشتیم. آنچه من پیشنهاد داده‌ام این است که بیایید کسری و بدهی خود را به‌گونه‌ای متوازن کاهش دهیم. بیایید تضمین کنیم که ۹۸درصد خانواده‌ها که در آمدی کمتر از ۲۵۰هزار دلار دارند مالیات بیشتری نخواهند پرداخت و من به جمهوریخواهان گفته‌ام که من لایحه مذکور را فردا امضا خواهم کرد. رویکرد میت رامنی کاهش پنج‌تریلیون دلاری مالیات است اما تحلیل‌گران معتقد هستند که این طرح پیشنهادی فقط به نفع قشر ثروتمند جامعه است و بار مالیاتی بر دوش قشر متوسط جامعه به بیش از دوهزار دلار افزایش خواهد یافت. شما شخصی را انتخاب خواهید‌کرد که موجب می‌شود مالیات کمتری بپردازید، فرزندان خود را به دانشگاه بفرستید، شما با کسی سر و کار دارید که در بخش‌های مذکور سرمایه‌گذاری‌ها را ادامه خواهد داد. طرح ما این است که کاهش مالیاتی شامل شرکت‌هایی که در خارج

از کشور کار می‌کنند نشود بلکه شامل شرکت‌هایی می‌شود که در داخل کشور هستند. شما مقایله را خواهید داشت که مالیات اضافی تا سقف دوهزار دلار را بر شما تحمیل نخواهد کرد. به نظر من مردم در این شرایط خواهند گفت «من کسی را می‌خواهم که طرف من باشد، برای من بجنگد و به فکر من باشد». سخنان من به این معنی است که مردم با سرعت رشدی که هم‌اکنون با آن سروکار داریم خشنود خواهند بود. مردم از مسوولان خواهند خواست تا رشد اقتصادی افزایش یابد. صادقانه بگویم، اگر طرح‌های پیشنهادهی من که سال پیش ارایه شد به مورد اجرا در می‌آمد و معلمان، آتش‌نشانان و نیروهای پلیس استخدام می‌شدند و همچنین برای ساخت معابر کارگران استخدام می‌شدند ما تا به حال میلیون‌ها فرصت شغلی ایجاد کرده بودیم. مشکلی که ما الان داریم این است که کنگره جمهوریخواهان در آمریکا با میت رامنی متحد و هم‌سو است. همین باعث می‌شود تا بسیاری از پیشرفت‌هایی که باید، نتوانیم صورت دهیم.

■ **فرض کنید که شما پیروز انتخابات شده‌اید و کنگره جمهوریخواهان نیز پیروز شود. در این صورت چه فرقی بین الان و آن موقع وجود خواهد داشت؟ این دقیقا همان چیزی است که یک رای‌دهنده ممکن است آن را یک بن‌بست تلقی کند. چطور می‌خواهید شرایط متفاوتی رقم بزنید؟**

چندین چیز متفاوت خواهد شد. اول اینکه مردم آمریکا تا آن موقع رای داده‌اند. آنها یک دیدگاه مصمم در رابطه با نحوه حرکت به سوی جلو را اتخاذ خواهند کرد و من امیدوارم کنگره هم‌اکنون با آن سروکار داریم خشنود خواهند بود. مردم از مسوولان خواهند خواست تا رشد اقتصادی افزایش یابد. صادقانه بگویم، اگر طرح‌های پیشنهادهی من که سال پیش ارایه شد به مورد اجرا در می‌آمد و معلمان، آتش‌نشانان و نیروهای پلیس استخدام می‌شدند و همچنین برای ساخت معابر کارگران استخدام می‌شدند ما تا به حال میلیون‌ها فرصت شغلی ایجاد کرده بودیم. مشکلی که ما الان داریم این است که کنگره جمهوریخواهان در آمریکا با میت رامنی متحد و هم‌سو است. همین باعث می‌شود تا بسیاری از پیشرفت‌هایی که باید، نتوانیم صورت دهیم.

■ **فرض کنید که شما پیروز انتخابات شده‌اید و کنگره جمهوریخواهان نیز پیروز شود. در این صورت چه فرقی بین الان و آن موقع وجود خواهد داشت؟ این دقیقا همان چیزی است که یک رای‌دهنده ممکن است آن را یک بن‌بست تلقی کند. چطور می‌خواهید شرایط متفاوتی رقم بزنید؟**

چندین چیز متفاوت خواهد شد. اول اینکه مردم آمریکا تا آن موقع رای داده‌اند. آنها یک دیدگاه مصمم در رابطه با نحوه حرکت به سوی جلو را اتخاذ خواهند کرد و من امیدوارم کنگره

عکس: آسوشیتدپرس

جمهوریخواهان آمریکا به نظر مردم احترام بگذار. اگر کنگره به نظر مردم احترام نگذارد آن موقع به بررسی چگونگی ادامه فعالیت در کنگره خواهیم پرداخت تا امنیت قشر متوسط جامعه را تضمین کنم.

■ **بیایید بیشتر در مورد میت رامنی صحبت کنیم. چه چیزی از وی در جریان مبارزات انتخاباتی امسال توانستید بفهمید؟**

خب به نظر من میت رامنی موفقیت بزرگی را در تجارت‌های خود به دست آورده و مطمئنا برای ریاست‌جمهوری بسیار تلاش کرده است. او عمیقاً به خانواده خود توجه می‌کند و به نظر من به باورهای خود نیز بسیار اهمیت می‌دهد. از سوی دیگر دیدگاه او برای رشد اقتصاد آمریکا بسیار متناقض با آنچه است که در واقعیت باید انجام داد او دیدگاهی اتخاذ کرده که ما یک دهه از آن استفاده کردیم و به کارمان نایماد. و آنچه من دیدهام این است که به نظر من میت رامنی از برخی مسوولیت‌های خود فرار می‌کند؛ مسوولیت‌هایی که شما به هنگام تصدی سمت ریاست‌جمهوری باید آنها را بر عهده بگیرید. همان‌طور که در یک کنفرانس مطبوعاتی مطرح کردم وقتی که شخصی تصدی ریاست‌جمهوری یک کشور را بر عهده می‌گیرد باید اعتماد مردم را نسبت به خود جلب کند.

■ **وقتی که شما با میت رامنی به بحث بپردازید چه نقاط ضعفی از وی را قصد دارید هدف قرار دهید؟**

میت رامنی یک مشاجره‌کننده بسیار تواناست. به نظر من وی تا الان بسیار موفق عمل کرده ولی ممکن است برای به چالش کشیدن من بحث‌هایی را مطرح کند که بی‌پایه و اساس باشند.

■ **نظر شما در رابطه با پل رایان، کاندیدای معاونت رامنی چیست؟**

به نظر من پل رایان بسیار زیرک است اما همچون میت رامنی رویکردی را اتخاذ کرده مبنی بر کاهش سرمایه‌ها در بخش آموزش و بخش‌های دیگر. سرمایه‌گذاری در این بخش‌ها در گذشته به اقتصاد کشور کمک کرده اما پل رایان معتقد است که باید سرمایه‌گذاری‌ها در این بخش کاهش یابد. اگر وی بر سر کار بیاید، میت رامنی کمتر از یک‌درصد مالیات خواهد داد، یک معلم یا یک افسر پلیس باید مبالغ بسیار بیشتری را مالیات بپردازند. این راهی نیست که ما نیاز داریم تا اقتصاد آمریکا پیشرفت کند. وقتی که شما به تاریخ آمریکا از صد سال قبل نگاه می‌کنید می‌بینید که اقتصاد کشور از طریق قشر متوسط جامعه رشد کرده است. وقتی که شما به دهه‌های ۱۹۵۰، ۱۹۶۰ و ۱۹۷۰ می‌نگرید که ما با انفجار افزایش نرخ تولید روبه‌رو بودیم، وقتی که به دوره ریاست‌جمهوری بیل کلینتون می‌نگرید که ۱۳میلیون فرصت شغلی ایجاد کرد، متوجه می‌شوید که دلیل این همه پیشرفت همگی قشر متوسط جامعه بودند. این راه‌هایی که پل رایان و میت رامنی می‌خواهند امتحان کنند ما پیش از این فرت‌هایم. ما آنها را آزمایش کرده و نتایج آن را دیده‌ایم. به نظر من تاریخ در دست ماست.

نگاه

دروغی به نام دموکراسی

جلال امین

ترجمه: محمدعلی عسگری

■ چقدر دنیا عوض شده است! در مقایسه با دوران کودکی و جوانی می‌گویم که داشتیم تازه لغبای سیاست را یاد می‌گرفتیم، نیمه‌های قرن گذشته، ما درباره آزادی و دموکراسی تصورات فوق‌العاده ساده‌ای داشتیم. البته این امر به خاطر قلت درایت و تجربه نبود بلکه به این خاطر بود که دنیای آن روزها خیلی با امروز تفاوت داشت. افکار و برداشت‌هایی را که آن روزها درست تلقی می‌شد امروزه دیگر درست نیست.

آن روزها ما معتقد بودیم مهم‌ترین مانع بر سر راه دموکراسی وجود یک حاکم غیردموکرات است. یعنی کسی که نظر خودش را به زور بر دیگران تحمیل می‌کند. بعدها مانع دیگری را کشف کردیم و آن شیوع فقر بود. زیرا دریافتیم که فقر مردم را بر آن می‌دارد تا به خاطر یک لقمه نان فرمانبری کنند. بعدها به این دو عامل، عامل دیگر نیز افزوده شد و آن جهل بود. زیرا جهل مردم را به سادگی قربانی دروغ‌ها می‌کرد و قدرت تشخیص حق و باطل را از آنها می‌گرفت. نظام‌های حکومتی در دوران خلافت عثمانی یا دوران محمد علی پاشا در مصر دو نمونه از همین حکام مستبد بود.

با ورود به قرن بیستم به این موانع یک مانع دیگر هم افزوده شد: رسانه‌های گروهی! قدرتی که این رسانه‌ها در فریب افکار عمومی جامعه و گمراه کردن رای‌دهندگان داشتند بی‌نظیر بود. مثال‌ها فراوان است. استالین در روسیه دوران شوری از همین رسانه‌ها استفاده می‌کرد. هیتلر در آلمان و موسولینی در ایتالیا به وسیله همین رسانه‌ها بود که دست به «مغزشویی» خلاق می‌زدند.

برای ما که در مصر زندگی می‌کردیم باید یک مانع دیگر هم به این موانع اضافه می‌شد و آن اشغال خارجی بود. زیرا نمی‌تشد تصور کرد یک نیروی اشغالگر خارجی اجازه دهد که ملتی از یک حکومت دموکراتیک برخوردار باشد. حکومتی که برآیند آرزوهای آنان بوده و با اشغالگری تعارضی نداشته باشد. به هر حال از ابتدای قرن گذشته ما شروع کردیم به تالیس دولت‌هایی شبیه دموکراتیک. در سال ۱۹۲۳ نخستین قانون اساسی مصر را نوشتم و بعد در سال ۱۹۵۲ انقلاب بعدی استعماری کردیم. این در حالی بود که هنوز سه‌چهارم جمعیت کشورمان از فقر و جهل رنج می‌بردند.

دنیاى غرب هم بسیار تغییر کرد. به طوری که دیگر نه مستبدي در آن به چشم می‌خورد و نه فقر و نه جهل و نه حتی اشغالگرى خارجى که بتواند مانع بر سر راه دموکراسی آنان باشد. با این حال دموکراسی برای مردم جهان همچنان مانند یک سراب بود که هر چه به آن نزدیک می‌شدند از آن فاصله می‌گرفتند. این اتفاق نه تنها در کشورهای ما که حتی در کشورهای که روزگاری مهد دموکراسی بودند نیز قابل مشاهده بود. به نظر من این حرفی که گاه به گاه زده می‌شود که ما در عصر شکوفایی دموکراسی زندگی می‌کنیم یک دروغ محض است؛ دروغی بزرگ که متأسفانه تعدادی از مردمان در کشورهای ما نیز آن را باور کرده‌اند.

بگذارید امیندا البته نگاهى بیندازیم به کشورهای دموکراسی کهن. درست است که در این کشورها دیگر از حاکمان مستبد خبری نیست حتی در آنها دیگر روسایى به چشم نمی‌خورد که دارای نوعی کاربزم باشند. مثل وینستون چرچیل در انگلستان یا شارل دوگل در فرانسه یا جان کندی در آمریکا؛ این کشورها طی سال‌های اخیر رهبرانی داشته‌اند که به جای رهبر تنها نقش نمایندگی را بازی می‌کردند. مثل تونی بلر در انگلستان یا برلوسکنی در ایتالیا و جورج بوش در آمریکا. دو پدیده فقر و جهل نیز تا حد زیادی از بین رفته بسود. با این حال طی ۵۰ سال گذشته روز به روز از قدرت، احترام و اهمیت مجلس نمایندگان در این کشورها کاسته شده است. میزان مشارکت در هر انتخابی کمتر شده و در عوض قدرت دولت‌ها برای اتخاذ تصمیم‌هایی بدون تأیید مردم بیشتر می‌شود. اگر چنین نبود چگونه است که می‌بینیم بسیاری از این تصمیم‌ها با تظاهرات و مخالفت‌های مردمی مواجه می‌شود؟!

در کشورهایی که از دموکراسی چندان کهنی نیز برخوردار نیستند تقریبا همین وضعیت جریان دارد. در روسیه دیگر نمی‌توان شاهد دیکتاتوری مانند استالین بود. در چین هم دیگر شخصیتی مانند ماؤتسه تونگ وجود ندارد. سقوط کمونیسم در روسیه و ضعف آن در چین امیدهای زیادی را مبنی بر آزادی‌های سیاسی برانگیخت. اما همان عوارضی که دموکراسی‌های کهن به آن دچار شده‌اند در نظام‌های سیاسی این سوسی کره خاکی نیز به چشم می‌خورد. در کشورهای خاورمیانه نظیر ما البته تا مدت‌ها بعد پدیده دیکتاتوری وجود داشت. اما از دهه ۷۰ به این سو حاکمان دیگری هم به ظهور رسیدند که تا حدودی مانند رهبران دموکراتیک در غرب بودند.

ادامه در صفحه ۶

بزرگداشت روز استقلال تاجیکستان

عکس: Reuters